

ADOPEC SRDCE

základní fakta, současný stav (prosinec 2014)

Výše roční podpory pro rok 2014:	2.500 Kč	(Adopce srdce základní škola)
	5.500 Kč	(Vzdělání pro sirotky)
Počet podporovaných dětí:	269	(158 základní škola, 111 střední škola)
Počet volných dětí:	51	
Počet přihlášených dárců:	187	
Počet dárců pro hladovějící děti:	40	

Osoby, které se v ČR podílejí na organizaci projektu:

Josef Kuchyňa, Komárovice 1, 588 22 Luka n. Jihl. , telefon 608 178 122
(registrace přihlášek, přidělování dětí, distribuce dopisů)
Božena Foretníková, Nádražní 4, 602 00 Brno (finance, účetnictví)
Emilie Pavlíková, Dubková 1530, 756 61 Rožnov p. Radh.
(potvrzování plateb, rozesílání Informátoru, překlad dopisů)

Bankovní spojení: 6967640267 / 0100, KB Brno-město

UPOZORNĚNÍ A OZNÁMENÍ

➔ **Potvrzení darů za rok 2014** buď dostáváte zároveň s tímto Informátorem, nebo je obdržíte do konce ledna 2015. S případnými nesrovnalostmi se obraťte na E. Pavlíkovou nebo J. Kuchyňa (kontakty výše).

➔ **Příspěvky na Adopci srdce** a další programy pomoci odesíláme v polovině prosince 2014 v předpokládané výši:

Adopce srdce	70.000 USD	(cca 1.580.000 Kč)
Hospic Kabuga	5.000 EUR	(cca 140.000 Kč)
Vzdělávání Manipur	300.000 INR	(cca 110.000 Kč)

Přesné vyúčtování roku 2014 zveřejníme v příštím čísle Informátoru v polovině roku 2015.

➔ **Setkání hnutí Maitri v roce 2015** se uskuteční **5. - 7. června 2015 v Českém Těšíně** a po delší době bude naším hostem polský misionář **P. Roman Rusinek SAC**, který má na starosti "Palotýnskou adopci srdce", samostatnou větev Adopce srdce organizovanou palotýny v Polsku a na Slovensku.

➔ **Volné děti k podpoře:** stále máme dostatek volných dětí k podpoře, děti předškolního věku, malé školáčky i studenty středních škol, takže je na výběr...☺

Informátor

ADOPEC SRDCE

Číslo 35

Občasník pro účastníky programu prosinec 2014

Vážení přátelé,

na podzim proběhlo ve Varšavě misijní sympóziu o Adopci srdce, jehož se zúčastnila řada misionářů a misionářek ze Střední Afriky a samozřejmě i mnozí členové hnutí Maitri. Proto je této významné akci věnován téměř celý prostor v tomto Informátoru. Doufám, že v uveřejněných materiálech naleznete pro sebe mnoho zajímavých informací.

Radostně prožítí doby vánoční a požehnaný nový rok 2015

Vám přeje Josef Kuchyňa

P. Roman Rusinek SAC obklopený členy hnutí Maitri na misijním sympóziu "Adopce srdce a co dál?"

Adopce srdce... a co dál?

Misijní sympóziu, 3. - 4. října 2014, Konstancin-Jeziorna

Kdyby nebylo Adopce srdce, mnoho dětí z Rwandy, Konga, Kamerunu, Pobřeží slonoviny a dalších zemí tzv. globálního Jihu by promarnilo své talenty a rozšířilo by řady chudých. Válečné šarvátky a vážné nemoci jako AIDS po sobě zanechaly tisíce sirotek. Na pomoc jim už před 20 lety přišli palotýnští misionáři a Hnutí solidarity s chudými třetího světa Maitri. Společně se rozhodli vybičovat Poláky, aby konkrétním dětem hradili vzdělání. Ukázalo se, že postačí 16 euro měsíčně, aby se dítě mohlo učit. Cílem bylo jediné: vytrhnout tyto děti z chudoby. Avšak tváří v tvář rychle se měnící skutečnosti se vynořují otázky: Vystačí v době, kdy destruktivní trendy pronikají ze západního světa do zemí Afriky, samotné hrazení školní docházky? Jakou duchovní a intelektuální formaci jim nabídnout? Jak zdokonalit činnosti, aby pomoc odpovídala reálným potřebám obyvatel chudých zemí? Hledání odpovědí na tyto otázky se věnovalo sympóziu uspořádané ve dnech 3. - 4. října 2014 v Centru misijní formace v Konstancině-Jeziorně poblíž Varšavy pod názvem "Adopce srdce a co dál?". Uskutečnilo se díky úsilí sekretáře pro misie a evangelizaci, P. dr. Řehoře Młodawského, Tadeáše Makulského z hnutí Maitri a rektora Centra misijní animace, P. dr. Mariusze Malkiewiczze.

Sympóziu oplývalo tvůrčími reflexemi, které se určitě přičiní o ještě lepší fungování šlechetného díla, jakým je Adopce srdce.

Informátor Adopce srdce, občasník pro účastníky programu, číslo 35, prosinec 2014

Pro vnitřní potřebu vydává Hnutí solidarity s chudými třetího světa MAITRI

Připravil Josef Kuchyňa, Komárovice 1, 588 22 Luka nad Jihlavou

Email: maitri@email.cz

WWW: maitri.jinak.cz

Děleme se srdcem

Adopce srdce není jen finanční pomocí, ale také výchovným procesem. Tato myšlenka dominovala ve všech setkáních a diskuzích.

“Cílem sympózia je načrtnout budoucnost díla, jakým je Adopce srdce” - zdůraznil ve svém přivítání P. Řehoř Młodawski, sekretář pro misie a evangelizaci Východu. Doposud bylo hlavním cílem Adopce srdce, nazývané někdy “adopce na dálku”, především zajištění přístupu ke vzdělání dětem z nejchudších rodin. Kněz dr. Zbyněk Babicki, pedagog, během své přednášky s názvem “*Pedagogické základy Adopce srdce*” však zdůrazňoval, že děti nevyužijí dobře svou příležitost získat vzdělání, pokud současně nebudou mít pocit bezpečí a nebudou se cítit milované. Tadeáš Makulski upozorňoval, že v procesu Adopce srdce je třeba přijmout dlouhodobou perspektivu. V současné době podpora končí, když dítě dosáhne věku 18 či 21 let. Tehdy má obvykle dokončenou střední školu. Avšak stále více podporovaných dětí pomýšlí na vysokou školu. Je proto třeba vytvořit systém, který umožní podporu těchto jednotlivců.

Tvůrčí diskuze, kterou moderoval P. Jiří Limanówka z Palotýnské misijní nadace Salvatti.pl, připomněla účastníkům sympózia, že efektivní pomoc nemůže mít charakter “valné výpravy”, živelného hnutí, ale musí být promyšlená.

V poledne byla sloužena slavnostní mše sv. obětovaná za adoptované děti i za adoptivní rodiče. Homilii přednesl P. dr. Zenon Hanas. V návaznosti na první čtení zdůraznil, že v překonávání životních těžkostí je potřebná trpělivost, jakou představoval Job.

V rámci sympózia proběhla debata, jíž se zúčastnili: sestra **Marta Litawa**, palotýnská misionářka pracující ve Rwandě přes 20 let, **P. Stanislav Filipek SAC**, misionář z Rwandy, spoluzakladatel Palotýnské adopce srdce, **Tadeáš Makulski** z Maitri, **Anna Sulkovská** z Misijního sekretariátu Jeevodaya podporujícího Adopci srdce v Indii a Joanna a Ondřej Gackových, adoptivní rodiče. Diskuzi moderoval Jan Pospieszalski, známý polský televizní moderátor. Nevyhýbal se obtížným otázkám, když se např. ptal, zda organizování cest adoptivních rodičů do afrických zemí, aby se setkali se svými adoptovanými dětmi, má smysl. Nebylo by lépe peníze utracené za cestu dát konkrétnímu dítěti? V odpovědi Ondřej Gacek jednoznačně prohlásil, že cenu letenek nelze přepočítávat na pomoc dětem, protože ze setkání s dětmi vyplývá užitek, který se nedá ocenit. - “Zkušenost s chudobou v Africe proměňuje perspektivu pohledu na život u nás. Díky tomu se snažíme jinak vychovávat naše děti v Polsku. Ukazujeme jim, že v životě jsou důležitější hodnoty než ty materiální” - řekl. Otec Filipek upozornil, že díky setkáním s adoptivními rodiči děti vidí, že někomu na nich záleží, a rodiče se otevírají další pomoci. - “Mění se i mentalita afrických dětí. Když potkají konkrétní osobu, která jim pomáhá, učí se projevovat jí vděčnost. Na setkání s rodiči přinášejí dárky, dělí se o to, co mají” - vyprávěl misionář. Připomenul též ještě jeden výchovný aspekt: “Vytváříme pocit solidarity mezi dětmi - všichni žáci dělají jednou za dva měsíce sbírku ve prospěch svých chudých spolužáků, kteří se do programu adopce nedostali” - řekl.

Organizátoři Adopce srdce poodhrnuli kulisy fungování tohoto díla. “Vypracovali jsme katalog činností a standardy hospodaření s prostředky. Je vedena přesná dokumentace týkající se vydávání peněz” - řekl Makulski. Podotkl, že je třeba neustále číst znamení doby a doplňovat nové zásady k již existujícím a neustále profesionalizovat činnost.

V průběhu sympozia se uskutečnila promo akce knížky **P. Romana Rusinka SAC a Marka Oktaby** s názvem “**Navrátit naději**”. Tato kniha obsahuje nejen historický a

Kigali 8. srpna 2014

DOPISY OD DĚTÍ

Milí rodiče,

jak se máte? Doufám, že se máte dobře, tak jako já. Moc ráda Vám vřdycky píšu, jak se mám. Zrovna mám prázdniny, které za chvíli končí, ale byly skvělé, protože jsem během nich slavila narozeniny (21.7.), bylo mi 16. Během studií jsem dělala, co jsem mohla a uspěla jsem s 69,44%, i když jsem tedy nebyla s tímto výsledkem moc spokojená, protože v předcházejícím trimestru jsem měla 80,49%. Jistě vidíte, že jsem se trochu zhoršila. Ale slibuji, že v příštím období se budu více snažit a dosáhnu přes 70 nebo 80 procent, proč by to nemělo vyjít?

Jak se máte, Vy a Vaše rodina, moc rád bych viděla, jak vypadáte, možná mi můžete prosím poslat fotku. Příště Vám také pošlu fotku, mě a mojí rodiny. Také bych ráda věděla něco o Vás, co rádi děláte, jaké máte koníčky, a tak dále.

Já ráda maluji, zpívám, ale moje nejoblíbenější aktivita je čtení knih, čtu mnoho knih od různých inspirujících spisovatelů, zejména od afrických, můj oblíbený autor je Chinua Achebe. Také mám ale ráda knihy od Wole Soyinka.

Píšu Vám také, abych popřála Vám i Vaší rodině krásné Vánoce a šťastný Nový rok 2015. Přeji Vám vše nejlepší a mnoho Božího požehnání pro následující rok, a aby se Vám splnily všechny plány v souladu s Ježíšem.

Nakonec Vám také chci poděkovat za Vaši skvělou podporu, bez Vás a Vaší rodiny bych neměla tak dobrý život, jsem Vám opravdu vděčná za to, co pro mě a pro celou mou rodinu děláte. Ani když Vám budu pořád děkovat, nebude to stačit. Těším se, že od Vás brzo uslyším.

S úctou Vaše

T. Laurence Umehoza

Goma 15. dubna 2014

Vám, předražené sestry!

Ježíš žije, aleluja!

Jsem velmi šťastná, že Vám můžeme napsat tento dopis, abychom Vás informovaly o vývoji Vašeho dítěte Christine Musole a vyřídily Vám její velikonoční přání pro tento rok 2014.

Nejprve - daří se jí dobře, je zdravá a ve škole měla prospěch 98 % v druhém trimestru tohoto školního roku, takže se zařadila mezi “elitu” (obsadila jedno z prvních míst ve třídě).

Opravdu, upřímně Vám děkujeme za Vaši lásku a podporu. Ať Vám Bůh nadělí nesmírnou radost ve Vaší komunitě, neboť díky všemu, co děláte, tato maličká dobře vyrůstá. Nyní má velikonoční prázdniny, které trvají dva týdny. Ale když chodí do školy, tak normálně vstává v 5:45, aby se připravila a šla na zastávku čekat na školní autobus (okolo sedmé hodiny ráno). To je v jejím věku dost náročné, ale už si na tento rozvrh zvykla a je hrdá na to, že je mezi ostatními dětmi svého věku.

Dvakrát týdně, ve středu a v sobotu, si nosí úkoly domů, aby pracovala v rodině. Dnes se snaží vést konverzaci ve francouzštině s dobrou výslovností.

Závěrem Vám ještě jednou vyslovujeme veliké díky jménem Christine Musole, která Vás má tolik ráda. Má Vaši fotografie z dopisu, která jí dovoluje Vás často vidět.

Ať Vás Bůh naplní svým požehnáním!

Christine Musole a její adoptivní matka **Clemence**

Závěr školního roku ve Rwandě

V říjnu skončil ve Rwandě školní rok. V jeho závěru přistoupilo ke státním závěrečným zkouškám na prvním stupni škol ("základní škola", 6 ročníků) 165.284 žáků, z nichž 76.652 bylo chlapců a 88.632 dívek. Zkoušky probíhaly na 765 zkušebních místech po celé Rwandě a zahrnovaly matematiku, občanskou výchovu, přírodovědu a angličtinu. V každém z těchto míst byli přítomni 2 policisté dohlížející na bezpečnost. Na průběh zkoušek dohlíželo také 60 školních inspektorů. V jedné zkušební místnosti nesmělo být více než 25 žáků.

O týden později pak proběhly zkoušky na středních školách, a to na 2 úrovních:
- "Ordinary level" (ve 3. ročníku střední školy) - zúčastnilo se celkem 88.111 studentů;
- "Advanced level" (v 6. ročníku střední školy) - zúčastnilo se 46.236 studentů.
Tyto zkoušky proběhly v 337 zkušebních místech.

Závěrečné zkoušky mají písemnou formu a testy jsou stejné pro všechny žáky. Vyplněné dotazníky se vyhodnocují centrálně.

Výsledky zkoušek budou oznámeny žákům na přelomu roku. V loňském školním roce (2013) tyto zkoušky úspěšně složilo 78% zúčastněných. V roce 2013 studovalo na základní škole 2.402.164 dětí, na střední škole 566.370 dětí a v učňovských školách 15.592 učňů; do mateřských škol chodilo 142.471 předškoláků. Počet základních škol byl 2.650, z nich bylo 678 státních a 1.816 zřízených církvemi a jinými náboženskými organizacemi; zbytek tvoří školy provozované sdružením rodičů (98) nebo jednotlivci (58).

Současný školský systém ve Rwandě je nejednotný a nepřehledný v důsledku ne zcela dokončeného přechodu z původního systému (6 ročníků základní školy + 6 ročníků střední školy) na nový systém označovaný anglicky 9YBE (9 ročníků základní školy + 3 ročníky střední školy), který byl zahájen v roce 2009. Přesto se už nyní objevují snahy zavést systém 12YBE (12letá školní docházka pro všechny).

Mutuelle de Santé

Tento systém zdravotního pojištění funguje ve Rwandě už 10 let. Za poměrně nízký poplatek poskytuje občanům základní zdravotní péči. Vláda se snaží do tohoto systému zapojit veškeré obyvatelstvo, úplně se to však nedaří; navíc, poslední léta se toto pojištění potýká s nedostatkem financí. Nyní je do něj zapojeno 73 % obyvatel, přičemž před 3 lety jich bylo 90 %. Jak říká Augustin Ngabonziza z Kimironko, který za svou čtyřčlennou rodinu ročně platí 12 tisíc RWF (asi 400 Kč), tak pojištění se vztahuje především na úrazy a nastávající matky. Na většinu nemocí si musí kupovat léky sám v drahých soukromých lékárnách. Proto také se řada lidí od Mutuelle de Santé odvrací...

Rwandská vláda se snaží situaci napravit a chystá reformu zdravotního pojištění.

Sestra od andělů Maria Piątkowska, dlouholetá misionářka ve Rwandě a Kongu, při svém vystoupení na misijním symóziu "Adopce srdce a co dál?"

společenský nástin Adopce srdce, ale rovněž dojemné vzpomínky adoptivních rodičů z Polska, kteří měli příležitost setkat se se svými dětmi ve Rwandě. "Když jsme se před lety ujímali úlohy adoptivních rodičů, neočekávala jsem, že mi bude dáno prožít tak krásné chvíle s mými adoptovanými černými dcerkami, Marie-Claire a Francine, že to, co je vzdálené a nehmamatelné, se stane skutečností" - píše v ní jedna z adoptivních matek. Přiznává, že jí bylo zatěžko uvěřit, že lze žít v betonovém bunkru nazývaném domem, bez vody, kanalizace a elektřiny, bez kuchyně, kde jedinými kusy nábytku jsou z křivých prken ručně sbité lavice a stůl. Vzdělání je pro ně nadějí, že v budoucnu se jim podaří vyběhnout z bída.

Sympóziu Adopce srdce, uspořádané v souvislosti s 20. výročí fungování tohoto díla, bylo vyjádřením starostlivosti jeho zakladatelů o stále těžkou budoucnost, jaká čeká děti v nejhudších zemích světa. Zúčastnily se ho sestry františkanky služebnice kříže, sestry pasionistky, sestry Boží Prozřetelnosti, sestry palotýnky, kanoničky Ducha sv., bosé jeptišky řehole Nejsvětější Panny Marie z hory Karmel, kongregace sester sv. archanděla Michaela, kongregace sester sv. Josefa, kongregace sester od andělů, kongregace sester utrpení našeho Pána Ježíše Krista, kongregace sester služebnic nejsvětější Panny Marie Neposkvrněné, slezské služebnice a kněží z Malého díla Boží Prozřetelnosti. Palotýny reprezentovali: P. Josef Lasak, představený provincie Krista Krále, viceprovinciál P. dr. Zenon Hanas, P. Lesław Gwarek, sekretář pro misie provincie Zvěstování Páně, P. dr. Stanislav Stavicki, sekretář rady provincie Krista Krále, P. Josef Nowak, ředitel nakladatelství a tiskárny Apostolicum, P. Benjamín Bahashi a P. Chrysante Rwaswa, kněží z rwandsko-konžské regie Svaté rodiny, a také misionáři z provincie Krista Krále: P. Emil Sigel, P. Roman Rusinek, P. Ondřej Dębski, P. Marek Pasiuk a P. Adolf Religa. Mezi zahraničními hosty byli Martina Holečková, koordinátorka Adopce srdce na Slovensku, Josef Kuchyňa z hnutí Maitri v ČR a P. Evžen Cymbalak z Ukrajiny. Právě díky nim a tisícům adoptivních rodičů je vidět, jak láska mění svět.

Monika Mostowska

Posylam Was číslo 96-4/2014

Společně budeme moci mnoho udělat

O počátcích spolupráce hnutí Maitri a Palotýnského misijního sekretariátu

Tadeáš Makulski, odpovědný za gdaňskou skupinu Hnutí solidarity s chudými třetího světa Maitri, politolog, podnikatel, adoptivní rodič, účastník hnutí Maitri od roku 2002, člen Polského spolku spravedlivého obchodu, koordinátor programu Adopce srdce, představuje historii a zásady programu.

Když v roce 1996 začínal program Adopce srdce, který palotýnům navrhlo hnutí Maitri s cílem rozjet pomoc zástupcům rwandských sirotek, nikdo nepřemýšlel nad tím, jak se tento program rozvine a jaký bude jeho rozsah po dvou dekádách fungování. Pro polské misionáře setkávající se s následky občanské války ve Rwandě bylo nejdůležitější přinášet záchranu hladu umírajícím a dětem připraveným o rodiny a pomoc řadám uprchlíků ponechaných bez prostředků k životu, také v sousedním Zairu (nyní Kongo RDC). Oceňovali rychlou reakci, a tehdy k humanitární pomoci dodávané mezinárodními organizacemi, katolickou charitou z několika evropských zemí a palotýnským misijním sekretariátem z Varšavy se připojilo

hnutí Maitri z Polska a České republiky. V počáteční fázi hnutí posílalo finanční prostředky a věci první potřeby jako např. na přelomu let 1995/96 dva kontejnery s balíky obsahujícími léky, obvazový materiál, oblečení, deky a další cenné věci. Nápadem, který významně změnil perspektivu z dočasné, krátkodobé na dlouhodobou, se ukázal program Adopce srdce, jehož podstatou byla podpora dětí formou individuálního patronátu “adoptivních rodičů” z Polska. Tvůrcem programu byl **Vojtěch Zięba** z hnutí Maitri.

“(…) Souběžně s dary jsme začali tedy posílat (do Rwandy) peníze - ze začátku na pomoc uprchlíkům a obětem války. Ukázalo se však, že s ohledem na obrovský počet sirotek je zapotřebí dlouhodobá pomoc rozvržená na mnoho let. Objevila se otázka: odkud na to vzít prostředky? Inspiroval mě můj přítel, v Gdaňsku žijící Angličan, který nám často pomáhá s překlady a také v pohledu na naši práci prizmatem zkušeností Západu. Ukázal mi výhody pomoci konkrétnímu dítěti formou osobního patronátu. Na Západě má tato forma už dlouhou tradici (např. mezinárodní organizace Plan International se stará o více než milion dětí ve více než 40 zemích). Druhým zdrojem inspirace byla Adopce srdce organizovaná Misijním sekretariátem Jeevodaya ve prospěch indických dětí léčících se v leprosáriu Jeevodaya” (W. Zięba, “Pět let Adopce srdce” v “My a Trzeci Świat” číslo 47, leden-únor 2001).

Organizačních záležitostí programu ve Rwandě a Zairu se ujal **P. Stanislav Filipek SAC** (tehdejší představený palotýnské regie v těchto zemích), který ve spolupráci s hnutím Maitri koordinoval akci a šířil tuto myšlenku mezi kněžími a řeholními sestrami pracujícími v těch zemích.

“(…) Určitě budeme moci společně mnoho udělat v záležitosti Adopce srdce. Myslím, že pomoc ve výši 15 dolarů měsíčně je dobrou podporou. Ze své strany mobilizují spolubratry a sestry, které pracují v terénu, abychom jim dodali seznamy dětí, které potřebují pravidelnou pomoc a se kterými je reálně možné udržovat trvalé kontakty. (...) Mám v úmyslu zapojit do této akce naše nejbližší spolupracovníky spojené s charismatickým hnutím při farnosti Gikondo. Myslím, že v nejbližší době Vám budu moci poslat první seznamy dětí, a nejpozději v srpnu Vám přivezu fotografie. Chci zpracovat jakýsi model kartotéky pro každé dítě s adresou osoby z Adopce srdce” (P. Stanislav Filipek, dopis gdaňskému středisku Maitri z 16. 6. 1996).

Tak byly utvářeny základy programu tehdy ještě málo známého polským misionářům. Informace o nové formě pomoci dětem byly rozšířené do palotýnských farností ve Rwandě a Kongu a také mezi komunity řeholních sester v těchto zemích. Významný vklad do rozjezdu a rozvoje “adopce” přinášely sestry palotýnky: **Irena Stachowiak, Weronika Sakowska, Marta Litawa, Orencja Żak a Marietta Garbul**. Jakkoliv tento program přinášel nové organizační výzvy, jak pro misionáře tak účastníky hnutí Maitri, tak se rychle stal dobrým nástrojem k zajištění možnosti přežití a vzdělání pro tisíce dětí na delší období. Postupem doby výměna informací mezi misionáři a popularizační činnost hnutí Maitri vedly k zapojení dalších kongregací v oblasti subsaharské Afriky do tohoto programu. Po 18 letech můžeme hovořit o “maitrovsko-palotýnském” modelu Adopce srdce, který v podobné formě funguje v 10 zemích (Rwanda, Kongo DRC, Kongo-Brazzaville, Burundi, Kamerun, Pobřeží slonoviny, Súdán, Madagaskar, Togo, Zambie). Podle odhadu autora se může v roce 2014 tato pomoc touto cestou dostávat k asi 11 tisícům podporovaných. Vedle již zmíněných kongregací palotýnů a sester palotýnek program realizují: služebnice Nejsvětější Panny Marie Neposkrvněné, kanoničky Ducha sv., sestry od andělů, špitální sestry (Ruhuha, Rwanda), maristky (Butare, Rwanda), sestry Nejsvětější duše Kristovy, služebnice Nejsvětější Panny Marie, salesiánky, josefitky, kateřinky, karmelitánky od Dítěte Ježíše, františkánky, sestry

a radostněji jsem se účastnila mše sv. Dítě se neunavilo, obracelo hlavičku v mém směru dost často, téměř každých 5 minut během tříhodinové mše sv. Není snadné popsat můj, náš dialog s Bohem v tom prostém, ale láskyplném gestu. Sdílím se, milovaní, s vámi o tuto “úsměvovou” a zároveň hlubokou zkušenost, že Bůh byl s námi a také se usmíval...

Po skončení mše sv. jsem přišla k tomu chlapci, políbila jsem jeho hlavu a zeptala se na jeho jméno. Bohužel ničemu nerozuměl. Stařenka mu říkala Papi, což znamená zdobněle “Motýlek”. Po vyjití z kostela jsem šla do našeho domu a můj “úsměvový” přítel přiběhl za mnou. Dala jsem mu omalovánky a tři pastelky a ukázala, jak je může vybarvovat. Ihned si lehl na zem u branky a se zápalem začal vymalovávat. Bylo vidět, že nejspíš v životě v ruce nedržel tužku, protože mu to šlo hodně ztěžka. Po hodině a něco mi přinesl hotové omalovánky a zbytek pastelek, které okousával zuby. Ukázalo se, že máme problém, neboť chlapec vůbec nepomýšlí na to jít domů. Určitě byl hladový, takže jsme mu daly najíst, ale přesto se nechtěl vrátit domů. Zavolala jsem z vesnice někoho, kdo znal jeho jazyk, abych zjistila jeho problém. Ukázalo se, že má nějakou tajemnou záležitost a že já musím jít do domu, kde žije. V přítomnosti tlumočnice nechtěl nic říct. Poslala jsem s ním jednu ze sester. No a ukázalo se, že matka toho chlapce bydlí daleko od naší stanice a je těhotná. Jednoho dne šla s Papim chytat ryby do řeky a ve vodě spatřila zdechlého levharta... Tady započalo celé drama vyplývající z tradice, neboť když těhotná žena uvidí tento výjev, nesmí se vrátit domů, aby nepřivedla celou rodinu do neštěstí, ale musí jít stále vpřed, až narazí na neznámé lidi. Má být v úkrytu několik měsíců a jíst jen jednou denně. Žena byla vyhublá, Papiho krmila, čím mohla. Sama už několik dní hladověla a byla v posledním období těhotenství. Večer jsme se rozhodly vzít ji i Papiho tajně do našeho domu. Zavodnily jsme ji pomocí infúzí a posilnily jí jidlem v průběhu několika dní, potom se ubytovala u našich známých, přičemž stále přísně zachovávala tajemství levharta. Po několika týdnech u nás porodila děvčátko, které pojmenovala “Úsměv”. Neboť Papi svým tvrdšíjším úsměvem zachránil život mamince a sestřičce...

Kéž neunikne naší pozornosti hloubka jazyka úsměvu vycházejícího ze srdce, v tomto případě tak mocně plodného, co mně a snad nám všem připomenul Papi. Při pobytu v Polsku jsem přišla na chuť tomu posílat po cestě úsměvy procházejícím. Míjejíc děti jdoucí do školy, úsměv jim vyslaný vyvolal okamžité “Pochválen buď Pán Ježíš Kristus”, což svědčí o připomenutí si Boha. Zdalipak by úsměv mohl být obnoveným prostředkem nové evangelizace?

Papi s maminkou a Úsměvem šťastní odjeli do rodné vesnice za rodinou a nám zanechali velká díla Boží v drobných záležitostech. Děkuji Bohu za četná zakusení lásky na africké půdě mezi nejhudšími, ujařmenými příkazy tradice, nespravedlnosti atd. Děkuji za trpělivost v každodenním životě. Práce máme mnoho - ve zdravotním středisku, očkování a osvěta ve vesnicích, ve farnosti. Děkuji za trpělivé přečtení tohoto dopisu a vybízím aspoň jednou denně k vyslání srdečného úsměvu někomu méně milovanému nebo trpícímu s misijním úmyslem - bude to krásná modlitba a určitě účinná.

Vděčná Bohu i lidem za napravení mého zdraví,
za modlitbu a další oběti, zvláště za adopci dětí.

Sestra Teodora Grudzińska, Ndelele, Kamerun

(Z dopisu sestry Teodory, pasionistky, pracující v misijní stanici Ndelele ležící uprostřed lesů východního Kamerunu při hranicích se Středoafrickou republikou. V tomto místě je gdaňským střediskem Maitri podporováno v rámci Adopce srdce 136 dětí.)

škole se často platí přímo na účet školy. *Mutualité* - základní zdravotní pojištění - je placené ve zdravotním středisku přímo; každé dítě musí mít průkaz. Ten umožňuje, aby bylo dítě léčeno ve zdravotním středisku, a v případě vážnější nemoci převezeno do nemocnice. Stravování v nemocnici spočívá na bedrech rodiny. Už několik let jsou všechny děti očkovány podle závazných norem, i když v případě kontroverzních očkovacích látek je rodiče vypouštějí.

Pomoc pro nejmladší podporované děti má různé formy a záleží na osobě odpovědné za daný region. Děti dostávají potraviny, oblečení, a dokonce i kozu nebo krávu, platí se jim rovněž léčení. Nemnohé dostávají peníze.

Korespondence

Ve Rwandě ani v Kongu nechodí listonoši, pošta není doručována až do domu. Každá farnost má svůj P.O. box na oficiální poště a misijní poštovní příhrádku na správě diecéze. Každý přebírá svou poštu a distribuce dopisů probíhá ve farnosti. V rámci Adopce srdce je korespondence z Evropy doručována odpovědnému za adopci, který předává dopisy dětem. Dochází k tomu v průběhu setkání s dětmi nebo při návštěvách v rodinách. Na faře děti píší své dopisy, které se pak překládají do francouzštiny nebo angličtiny. V prvním pololetí vyžadujeme od dítěte dopis, v druhém pak vysvědčení.

Vztahy adoptovaných dětí s jejich vrstevníky

Mnoho dětí by chtělo být zapojeno do projektu, ale vědí, že ty, které v něm jsou, opravdu potřebují pomoc. Závist v srdci se může objevit, ale není příčinou napětí nebo hádek. Existují děti, které byly z projektu vyřazené kvůli své nedbalosti nebo z rozhodnutí rodiče či pěstouna. Nejčastěji se je snažíme podporovat, aby mohly dokončit školu. Rozvíjené jsou i další formy solidarity s dětmi mimo Adopci srdce, např. peněžní sbírky.

Všem, kdo jsou zapojeni do díla Adopce srdce, jménem svým a zvláště jménem těch, kteří mají z této pomoci užitek, srdečně děkuji. Nechť Bůh svou milostí odplácí Vaši velkomyslnost a žehná Vám v každodenní práci.

Se srdečnými pozdravy

P. Stanislav Filipek SAC

odpovědný za Palotýnskou adopci srdce ve Rwandě a Kongu

Posylam Was číslo 96-4/2014

Jak malý Papi (Motýlek) zachránil matku

Chci se s vámi podělit o zážitek s “upřímným úsměvem” a ovocem, které přináší. Tak tedy, když jsem byla na nedělní mši sv. v naší farnosti v Ndelele, jeden chlapec asi čtyřletý se po mně začal ohlížet a usmívat se na mě. Já jsem mu odpověděla také srdečným úsměvem, ale po chvíli jsem si všimla, že chlapec se stále ohlíží a usmívá. Já, navzdory nemoci a chybějící chuti se usmívat, jsem se zmobilizovala a vracela jsem mu každý úsměv. Vedle chlapce, asi 3 lavice přede mnou (naše lavice jsou prkna položená na dřevěných špalcích), seděla stařenka z Mariiny legie a ta ho šťouchla loktem, aby se neohlížel, ale když viděla jeho úsměv věnovaný mně, už ho nechala na pokoji. Já jsem zase byla nucena se zapojit do tak netypické modlitby - a světe div se, nabírala jsem síly. Obětovala jsem chlapce a své úsměvy Bohu - a stále hlouběji

Boží Prozřetelnosti, pasionistky, dominikánky a jezuité. Prostředky umožňující tuto činnost pocházejí hlavně od dárců z Polska, ale i Čech, Moravy a Slovenska. Jejich shromažďování se věnuje Palotýnský misijní sekretariát provincie Krista Krále a společenství hnutí Maitri v Polsku a České republice. Podle podobného schématu funguje také řadu let nadace “WATOTO” inspirovaná hnutím Maitri, která spolupracuje mj. se sestrami služebnicemi Nejsvětější Panny Marie Neposkrvněné ve Rwandě. Myšlenka sbírat prostředky na pomoc chudým dětem v Africe není sama o sobě výjimečná. Takovou činnost v misijních stanicích provozují různé kongregace z Polska, jednotliví kněží a misionářky. Podporují je nevládní organizace a spousta lidí dobré vůle. Není možné na tomto místě popsat všechny iniciativy v “adopci srdce” nebo “adopci na dálku”, nicméně s ohledem na rozsah si zaslouží zmínit sestry michalitky (Ngelemendouka, Kamerun) a s nimi spolupracující nadace “Děti Afriky” a také činnost P. Miroslava Bujaka v Kamerunu. Zvláštní ocenění a uznání za dlouholetou stálost a vytrvalost v programu Adopce srdce a mimořádné výsledky patří podle mne středisku Jeevodaya v Indii, jehož zkušenosti byly inspirací pro autory tohoto programu v Africe.

Adopce srdce - co to znamená?

Doposud představený nástin programu Adopce srdce umožňuje seznámit se s jeho genezí a současným teritoriálním rozsahem. Je také příležitostí obrátit pozornost k polským řeholním kongregacím a laickým organizacím věnujícím se této formě pomoci chudým dětem v Africe a Asii. Tyto úvahy se týkají fiktivního modelu programu Adopce srdce vypracovaného polskými palotýny a hnutím Maitri, který byl vytvořen pro účely tohoto článku. Neznamená to však, že všechny uvedené subjekty realizují tento program přesně stejným způsobem, ani že nikdo jiný mimo ně nerealizuje takovou formu pomoci dětem ve vyjmenovaných nebo dalších zemích.

Vezmeme-li v úvahu výše uvedené vymezení, můžeme konstatovat, že Adopce srdce je program charitativní pomoci, který spočívá v patronátu individuálního (člověk, rodina) nebo skupinového (třída, škola, skupina osob, farnost apod.) dárce nad konkrétním dítětem známého jména. Podporovatelé dostávají obvykle základní informace o dítěti a jeho životní situaci a také jeho fotografii a jsou vybízeni k navázání korespondence s dítětem. Patronát je spojený s dobrovolným závazkem dárce, že bude posílat příspěvky ve výši určené organizátory po dobu účasti podporovaného v programu, což může trvat i více než 10 let. Výši příspěvků určují jednotlivé subjekty v závislosti na rozsahu poskytované pomoci, který může být značně rozdílný. V případě podpory určené pro děti a studující mládež se pohybuje v rozmezí od 200 do 360 euro ročně, v případě vysokoškolských studentů může dosáhnout i 1000 euro na rok. Cílem programu je obvykle vytvořit podporovanému dítěti možnost, aby mohlo chodit do školy, a to částečným nebo úplným hrazením nákladů spojených se školní docházkou. Pokud misionáři disponují dostatečnými prostředky, jsou v rámci programu hrazeny i náklady na výživu a léčení podporovaných dětí. Rozdílný je i věk dětí přijímaných k “adopci”, jsou to jak nemluvňata, tak děti školou povinné i vysokoškolští studenti. Je třeba mít na zřeteli, že program je zaměřený na děti z nejchudších rodin a společenství žijících v chudobě, jejichž kupní síla se pohybuje v úrovni 1 dolaru denně nebo i méně. V jejich situaci každá, byť sebemenší pomoc přispívá ke změně životních podmínek; bez ní by byli odsouzeni k hladu a analfabetismu.

(Pokračování příště)

Tadeusz Makulski, Posylam Was číslo 96-4/2014

Adopce srdce ve Rwandě a Kongu

Rwanda leží v srdci katolické části Afriky. Je to země s překrásnou krajinou, ale mravně rozvrácená tragédií genocidy. Duchovní zpusťování je tak veliké, že společnost se jen obtížně vrací do normálu. Události z roku 1994 otřásly světem, místním obyvatelstvem, a také i místní církví. V průběhu kmenových válek bylo bestiálně pobito přes 800 tisíc lidí, mezi nimi i 4 biskupové (polovina rwandského episkopátu) a přes 200 kněží, řeholníků a řeholnic, což je 30 % veškerého duchovenstva. Není rodiny, která by někoho neztratila a neoplakávala.

Podobné události probíhaly i v Kongu (DRC, tzv. "demokratickém"), zejména v provincii Severní Kivu, která je už 18 let místem politických sporů a ozbrojených konfliktů. Přesný počet obětí není známý, ale hovoří se o více než 3 milionech zabitých. Další důsledky bojů jsou hromadné přesídlování obyvatelstva, ztráty majetku, uprchlické tábory.

Počátek a rozvoj díla Adopce srdce

Projekt Adopce srdce se na území Rwandy zrodil v roce 1995 jako odpověď na důsledky občanské války, která dosáhla vrcholu v roce 1994. Tehdy bylo ve Rwandě na 300 tisíc sirotků nemluvě o dalších chudých a dětech milionů uprchlíků. Iniciátorem tohoto projektu ve Rwandě bylo Hnutí solidarity s chudými třetího světa Maitri ve spolupráci s Palotýnským misijním sekretariátem a vedením regie Svaté rodiny. První skupinou dětí zařazených do tohoto projektu bylo 27 sirotků vybraných pracovníky tiskárny Pallotti-Press v Kigali. Poté byly do projektu začleňované děti z dalších palotýnských farností a misijních stanic kongregací pocházejících z Polska (sestry palotýnky, sestry služebnice a sestry od andělů). Postupem doby byly do projektu zapojováni sirotci, o něž pečovaly jiné řeholní kongregace a diecézní farnosti. Okolo roku 2000 se vytvořila dvě nezávislá centra administrace projektu Adopce srdce: jedno řízené hnutím Maitri a druhé spravované Palotýnským misijním sekretariátem. Projekt Adopce srdce se také rozšířil do dalších zemí Afriky.

Projekt Adopce srdce ve Rwandě probíhá v diecézích Kigali, Kabgayi, Butare, Gikongoro, Cyangugu, Nyundo, Ruhengeri; v Kongu pak v diecézi Goma. Statistika vedená od roku 2007 říká, že v projektu Adopce srdce pod patronátem Palotýnského misijního sekretariátu se celkem ocitlo asi 9 tisíc dětí, z nich 7 tisíc bylo podporováno rodiči z Polska a 2 tisíce rodiči ze Slovenska. V současnosti je podporováno asi 4,5 tisíce dětí. Aktuálně sirotkům z období genocidy pomáhá řada vládních i nevládních organizací. V této chvíli přichází stále více dětí osiřelých v důsledku AIDS nebo konfliktů a vyřizování účtů, politiky gender a sexuální svobody, která ve svých důsledcích vede k potratům nebo k odvržení dětí. Politika zemědělských monokultur přispívá ke zbídačování společnosti, zvláště venkovské. Všeobecná chudoba je nejčastějším důvodem k přijetí dítěte do projektu.

Oblast působení

Skupina adoptivních dětí nejčastěji pochází z území jedné farnosti. Vzdálenost mezi farnostmi a bydlištěm dítěte bývá značně rozdílná. Farnost je rozdělena na několik "centrál" (filiálních oblastí, od 3 do 12), centrály se pak skládají ze základních společenství, kterých může být přes 50; základní společenství tvoří 15 až 25 rodin. Vzdálenost od farní kanceláře do centrály činí 5 až 30 km. V naléhavých případech navštěvuje sociální asistent dítě na motorce. Autem se nedá všude dostat a je to příliš drahá doprava. Existují také veřejné

dopravní prostředky, ale ty jezdí pouze do míst u hlavních komunikací. V rámci Adopce srdce se také organizují návštěvy určité skupiny dětí v jejich domech. Nejčastěji se však děti a jejich pěstouni setkávají v centrále nebo na faře.

Rodinná situace dítěte

Podle pravidel se do projektu přijímají děti z velmi chudých rodin. Často to jsou rodiny, které žijí v extrémní bídě, bez základních prostředků k životu, už vůbec nemluvě o prostředcích na vzdělání. Podporujeme děti, které žijí u prarodičů v pokročilém věku; máme děti, které přijali úplně cizí lidé, často starší; najdou se úplní sirotci, kteří zůstali v domě rodičů a žijí samotní a ještě se starají o zbylé sourozence.

Jídlo se v těchto rodinách připravuje pro všechny členy, nejčastěji jedno na celý den. Většina dětí dostává dvě jídla denně. Základním pokrmem jsou fazole a rýže, někdy sladké brambory, maniok a kukuřice. Někdy se připravuje nápoj ze sorgha (čiroku), sóji nebo arašidových oříšků. Maso je vzácností.

Normálně děti ve školách nejedí. Už nějakou dobu se vedou diskuze na téma zavedení stravování na základní škole. Na středních školách a gymnáziích je stravování hrazené rodiči. Pouze v mateřských školách dostávají chovanci jídlo.

Zjišťování věku dítěte

Často, když není známo datum narození, určuje ho sám pěstoun. Někdy jsou rodiče neznámí. Stávají se případy, že se datum udává přibližně s přihlédnutím na fyzický vzhled dítěte. Momentálně je možné ověřovat tato data ve farních matrikách a v kartotékách očkování.

Vzdělání

Mateřskou školu začínají některé děti v 5 letech. Základní školu začínají v 7 letech. Podle statistik navštěvuje základní školu ve Rwandě okolo 95 % dětí, v Kongu okolo 75 %. Pokud jde o školu střední, je to zhruba stejný počet - 95 % a 70 %. Učňovskou školu končí 30 % mládeže ve Rwandě a 10 % v Kongu.

V mateřské a základní škole se základní předměty vyučují v závislosti na místě buď v jazyce kinyarwanda, nebo anglicky či francouzsky. Základní škola je zakončena státní zkouškou. Na střední škole se vyžaduje angličtina a studium je zakončeno opět státní zkouškou. V učňovských školách se vyučuje buď v kinyarwanda nebo anglicky.

Přístup k civilizačním vymoženostem

Většina dětí má přístup k rozhlasu, televizi a internetu, ale protože výpadky elektřiny jsou časté, málokdy je využívají. Někteří studenti středních škol mají mobily. Stává se, že ve škole vznikají počítačové učebny, které děti mohou využívat. Knihovny téměř neexistují, s výjimkou některých farností, takže přístup ke knihám je omezený.

Formy pomoci

Jsou využívány různé formy poskytování pomoci. Nejčastěji se vydávají peníze, a to jednou za dva měsíce. Schopnost zacházet s penězi je velkou výzvou, proto v některých místech zakládají pro děti spořicí knížky, na něž jim pravidelně posílají peníze. K jejich použití je potřebný souhlas osoby odpovědné za adopci. *Minerval* (školné) pro děti na střední